

תזרת אביגדור

לילדים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

שבועות

לזכות בפיס

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 072-222-3383

פרשת שבועות לזכות בפיס

שימי גרינבוים וחבריו לכתה רחשו מהתרגשות כשנעמדו בשורה עורפית בפרוזדור התלמוד תורה מתכוננים לצאת לטיול שדה החודשי שלהם עם הרב. אין עוד שום רב בחיידר שלוקח את התלמידים שלו ליותר מטיול אחד או שניים במהלך כל השנה, אך הרב כהן יצא מגדרו בכדי לערוך טיול בכל חודש, בדרך כלל בראש חודש. ולמרות שהם גם הלכו לטיולים רגילים כמו שאר הכיתות, טיולי ראש החודש של הרב כהן היו טיולי "שדה" אמיתיים - הם הלכו תמיד לאיזשהו שדה!

ואני יודע מה אתם חושבים. אתם בטח חושבים שהם לקחו איתם את הכדור או הצלחת מעופפת ויצאו למגרש או שטח לשחק. אז כך גם שימי חשב - עד לפני שהגיע לכיתתו של הרב כהן. ולכן הוא התאכזב כשהוא גילה שהטיולים החודשיים היו בפועל לשדה - כן, אמיתי כזה, עם דשא ופרחים ולכלוך ועצים! כן! שדה משעמם ורגיל!

אבל כבר בטיול הראשון לקח לשימי רק מספר דקות בכדי להתחרט על האכזבה... כשהם התקרבו לאוטובוסים כדי לצאת לטיול הראשון, הרב כהן אמר להם שזה משהו שהוא למד מהרב שלו, הרב אביגדור מילר זצ"ל. הוא גם הלך ל"טיולים" דומים לאלו עם תלמידיו - והתלמידים שלו היו אנשים מבוגרים!

הרב כהן השתמש בכל אחד מהטיולים האלו להראות לכתה משהו מדהים אחר הקיים בעולמו של הבורא. פעם הם הלכו לפרדס תפוחים כל הכתה ישבה תחת העץ בכדי לאכול תפוחים עסיסיים. בזמן שהם ישבו תחת העץ, הרב כהן הסביר על זה לכלם, הוא הסביר על קליפת התפוח ובשר הפרי, על המיץ והגלעינים. הוא הראה לילדים שתפוח הוא לא רק נס אחד - הוא מרכז בתוכו מאות ניסים.

וכשהם הגיעו לפנים התפוח וראו את הזרעים, הגרעינים, הרב כהן תאר להם את התהליך המדהים של גרעין אחד פצפון הצומח לאילן פרי עוצמתי עם פירות משובחים. ואז בכל פרי שצמח טמונים זרעים שאותם ניתן לשתול ומהם להצמיח שוב עצי תפוח עסיסיים נוספים!!! הרב כהן יצר מכל טיול

הרפתקאות מרגשות וכך בכל פעם חזרו תלמידיו יותר מעריכים, יודעים ואוהבים את הבריאה ויוצרה!

"ילדים, האם אתם מוכנים?" הרב כהן שאל כשעמדו בשקט במסדרון. כל התלמידים הנהנו בהתרגשות. "טוב, אז בואו נלך!" הוא אמר והם יצאו לכיוון הפארק הקרוב.

כשיצאו, הרב כהן התחיל לדבר עם הילדים. "זהו אחד מהטיולים החביבים עלי ביותר במשך השנה" הוא אמר. "זה ממש לפני שבועות והצמחייה פורחת. זה הזמן הטוב ביותר לראות את הדבורים בעבודתם הקשה מוצצות את הצוף בכדי לייצר דבש."

בהבחינו בכמה פרצופים מודאגים הוסיף: "אל תדאגו - הדבורים לא יפגעו בנו - כל עוד לא נתקרב לכוורות שלהם".

הקבוצה המשיכה לצעוד בשמחה עוברת שורה של חנויות. שימי זיהה את הסופר שבו משפחתו בדרך כלל עורכת את הקניות לשבת, כשחבריו גבריא

הרב אביגדור מילר זצ"ל עם תלמידיו בטיול

ויצחק קראו: "שימי! תסתכל על האיש המוזר הזה היושב בקופסת הקרטון עם כל החתולים האלו!"

שימי הסתכל ומיד זיהה את האיש מחוסר הבית שגר כאן באזור. שימי מעולם לא אהב להסתכל על ה"הומלס" הזה - זה הלחיץ אותו - אך אבא שלו הסביר לו שכדאי להשתמש בזה כהזדמנות להכרת טובה על כך שיש לנו בית נעים, שמור ומגן בכדי לגור בו. שימי לחש לעצמו "תודה לך השם על שנתת לי בית לגור בו" וחשב שאולי כדאי לו לספר לחברו הטוב דוד כיצד אפשר להפוך ראיית של אדם חסר בית לעבודת השם אמיתית.

אך לפני שהספיק לומר משהו לדוד, הוא ושאר חבריו לכתה קפצו בבהלה בעקבות חריקה צורמנית של כמה גלגלי מיניבוסים של עיתונאים - עם אנטנות גדולות על גגותיהם שהתקרבו לעברם, וכתבים עם מצלמות קפצו מתוכם.

הילדים עצרו בתדהמה כשכתב בעל חליפה כחולה מבריקה תקע מיקרופון בפניו של האיש מחוסר הבית וצעק אל עבר האיש: "איך ההרגשה?! מה אתה הולך לעשות עם הכסף שלך?! מה התוכניות שלך להמשך החיים?!"

האיש התיישב בתוך הקופסה ושפשף את עיניו. "מה???" הוא הגיב. "מי אתה ועל מה אתה מדבר בכלל?!"

"מה, לא שמעת?! המספרים שלך זכו בפרס הכספי הגדול של מפעל הפייס! האדם בהם לרגע ואז נפל על הארץ והתעלף."

תוך דקות מועטות הגיע אמבולנס לזירה. והפרמדיקים החיו את האיש המסכן ועזרו לו להיכנס לאמבולנס.

"הבנו שהתעלפת" הסביר אחד הפרמדיקים, "מיד אחרי שהעיתונאים האלו אמרו לך שזכית בעשר מיליון דולר."

בשומעו את המילים האלו, האיש המבוגר התעלף שוב, הפעם, גם התגלגל מהאלונקה לרצפת האמבולנס.

"טוב, ילדים" אמר הרב כהן. "מספיק, זה לא נימוסי לעמוד ולבהות במה שקורה."

כשהכתה הגיע לבסוף לפארק, הרב כהן זיהה את המבטים המוסחים שעל פני הילדים והבין שאף לא אחד מהם עומד להתרכז בשיחה על נפלאות הפריחה.

"ילדים", אמר הרב כהן, "בואו ונשב כאן על הדשא ונשוחח קצת על מה שעכשיו ראינו".

"אברהם יצחק", הוא אמר, תוך כדי הוצאת קופסא של מאפיית שטרן מהשקית, "למה שלא תתחיל לחלק את מאפי הגבינה האלו? ודוד, קח את קופסאות השתייה האלו ותוודא שכלם מקבלים אחד".

כשהתחילו הילדים לאכול את המאפים, הרב כהן המשיך, "אחרי מה שראינו ממש עכשיו, אני חושב שזה זמן מצוין לדבר על מעמד הר סיני".

"הר סיני"? שאל ירחמיאל עם תמיהה בקולו. "אתה מתכוון בגלל שהשם ריפא את כל החולים כשנתן את התורה?"

"לא בדיוק", אמר הרב כהן בחיוך. "אתה זוכר שכשהשם נתן לנו את התורה בהר סיני - בתחילה הוא דיבר ישירות אלינו. ואתה יודע מה קרה?"

"כולם מתו" צעק גבריאלי. "זה היה מידי קדוש מכדי שנוכל לשמוע!"

"כן", אמר הרב כהן, "אבל זה לא רק זה. הרב שלי, הרב אביגדור מילר, מלמד אותנו שהנשמות שלנו פרחו מהגוף כשהם שמעו את השם מדבר אלינו בגלל **ההתרגשות**."

"השם, הוא שיצר את כל העולם מאפס והוא ששולט בשליטה מוחלטת בכל המתנהל כאן - מדבר אלינו! זה מעולם לא קרה קודם לכן שהקדוש ברוך

הוא בכבודו ובעצמו דיבר באופן ישיר לכל האומה ואנו היינו כה מרוגשים שהגוף שלנו לא יכול היה לעמוד בהתרגשות.

"להבדיל, כמו מחוסר הבית שראינו מסובב בחתולים. הוא לא יכול היה להאמין לחדשות שהוא, האדם שחי בתוך קופסת קרטון, הוא כעת מיליונר. ההתרגשות היתה כל כך גדולה עד שהוא לא הצליח להתמודד עם זה והתעלף. וכשהחיו אותו וסיפרו לו שוב, הוא התעלף בפעם השנייה!

"אבל כמובן, זכייה בעשר מיליון דולר אינה מתחילה להיות בהשוואה לשמיעה של מילים של השם.

"השם, מלך ושליט העולם, שכל הכסף והזהב שלו הם, שאוהב אותנו יותר מהכל, שבחר בנו מכל עם ולשון, הוא בכבודו ובעצמו מדבר **אלינו**.

"זה הציף אותנו! והנשמות שלנו פרחו מהגופות עד שהשם היה צריך לעשות תחיית המתים בשביל להשיב לנו רוח חיים.

"ואז, כאשר הוא דיבר אלינו שוב - פרחו נשמותינו שוב! עד שאמרנו למשה רבינו - "זה מידי הרבה! אנו לא יכולים להכיל את ההתרגשות בשמיעת קולו של הקדוש ברוך הוא. בבקשה, משה, תן להשם לדבר איתך ואז אתה תעביר אלינו את הדברות."

"ועכשיו", קרא הרב כהן. "יש מסר נוסף חשוב מאד שאנו צריכים ללמוד כאן: כשאנחנו אמרנו למשה רבינו שהוא ידבר אלינו במקום עם השם, בעצם אמרנו: **אנו רוצים להקשיב למשה רבנו!** מה שעם ישראל הבהירו כאן היה, "משה אמת ותורתו אמת - מה שמשה רבנו אומר לנו - זה אמת בגלל שזה תורה והתורה היא אמת!"

"ואתם יודעים מה חשוב בדיוק אותו דבר?" אמר הרב כהן. "זה לא נעצר אצל משה אלא במהלך 3,300 השנים שעברו עלינו, אנו צמודים למה שתלמידי החכמים מלמדים אתנו, אנו עדיין שרים את אותם מילים: 'משה אמת ותורתו אמת'. מילותיו של השם ממשיכות להדהד אצלינו דרך מילותיהם של תלמידי משה רבינו - תלמידי החכמים וגדולי ישראל."

לאחר שעה, אחרי שהם כבר למדו הכל אודות הדבורים של השם והצמחים והצוף ועל איך אנחנו מעריכים את הבריאה של השם, הילדים התחילו לצעוד חזרה לכיוון תלמוד התורה. בעוברם שוב ליד הסופרמרקט הם ראו שוב את

האיש מחוסר הבית בחזרה במקומו. מחייך חיוך גדול וחסר שיניים כשאדם בעל חליפה יוקרתית הגיש לו צ'ק ענק ומכובד בן עשר מיליון דולר.

הרב כהן המשיך: "אנחנו לא כמו הגויים", הוא אמר. "כל אדם עם חליפה יוקרתית שיכול למסור הרצאה טובה הוא מכובד ומקבל את מלא תשומת הלב. למרות שבפנים הוא יכול להיות אדם רקוב ומקולקל. אבל תראו אותנו - למי אנחנו מקשיבים? למורי ומאורי התורה! ועל ידי ההקשבה והציות לגדולי התורה, אנו למעשה מצייתים לדבריו של השם. אתם מאמינים ילדים? בדיוק כמו עם ישראל בהר סיני, אנו עדיין, עד עצם היום הזה, יכולים לקבל את המילה של השם. וזה ילדים, שווה הרבה הרבה יותר מעשר מיליון דולר החולפים וכלים. ההתרגשות של משה אמת ותורת אמת לא יכולה לדמות לשום דבר אחר בעולם כלל!"

הילדים חזרו לתלמוד התורה עם חיוך גדול על פניהם. לא רק שהרב כהן לימד אותם אודות הדבורים, הצוף והדונג, אלא שעכשיו הם היו כל כך מרוגשים להגיע לחג השבועות עם הבנה אמיתית ומיוחדת המפכה בתוכם על כל ענין קבלת התורה. כי הם חיינו.

חג שמח!

